

Драмата се освята.

- Вие кой е! - казва ѝ Павел.

Лилка изтичва към прозорците и го отваря.

До прозорчето седи един от съседите.

- Лило! ... Блоклада!... Блоклада на квартала! - тревосно и тихо ѝ казва той.

Лилка затвара прозорчето и бързо се обръща към Павел.

Драмата се гледат тъй един миг.

- Присавай, Лило! - казва ѝ развълнуван тси.

Очите на Лилка се наливат със сълзи.

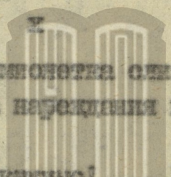
Павел προσдвшава до нея и я прегръща.

- Обичай ме! Аз ще се върна един ден! - той я целува горещо, след това се обръща и изтичва към вратата.

- При топаните през брѳа! - извиква подире му със сѳти очи Лилка.

- Знае! - поглежда я усмивнато Павел и изчезва в тъмнината.

Лилка гледа като въдрвена подире му. От очите ѝ текат сълзи, но тя не издава никакън звук.

От полицейска камионетка слезат стражари и прѳвят кордон. Полицейският инспектор дава нареждания на група цивилни агенти и стражари.

- Гръкливо, но тапкливо! ... Без разправии! - ѳл казва той.

ж

Един стражар бѳе с юмрук върху врата.

В единствената стаичка седи Спасуна и кѳри панталоните на едно от децата, които спят на кревата.

- Отворено е, Господ да те убѳе! - гневно и високо вика тя.

Стражарят отваря вратата и бѳгло оглежда вратата, без да влезе вътре.

Спасуна невъзмутливо продължава да кѳри панталоните.

Ядосан, стражарят затвара вратата.

ж

- Какво има вътре? - пита един цивилен агент Цѳрна Лилка, като наднича в една тъмна барачка, пълна с кѳдур.

- Кѳдур! ... гневно му открѳва тя и тихо допълва. - Ъв ѳ те законят в него.

ж

- Какво е това? - пита разярен Дѳктия, като размахва в та си вестник.

- Легален вестник - отговаря му спокойно Спасуна